

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 39 (353)

29. septembril 1928 a.

VIII. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas . . . . . Kr. 10.—
 poolaastas . . . . . „ 5.—
 veerandaastas . . . . . „ 2.50

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas . . . . . Kr. 8.—
 poolaastas . . . . . „ 4.—
 veerandaastas . . . . . „ 2.—

Üksik number maksab 25 senti.

Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24
 Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. . . . . Kr. 40.—	1/4 lehek. . . . . Kr. 10.—
1/2 „ . . . . . „ 20.—	1/8 „ . . . . . „ 5.—
1/3 „ . . . . . „ 13.50	1/16 „ . . . . . „ 2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
 Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% kallim.

Adressi muutmise 30 senti.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) A. Eisenberg, Õlle, kalja, kvassi ja mõdu valmistamisest ja müügist. 2) A. Liit, Mõnd näpujalgede minevikust. 3) Teotamisest ametikohuste täitmisel. 4) Joh. Liivak, Kas oleme õigel teel? 5) Elukorterite ja telefonikõnede puutumatus Ühisriikides. 6) Pildikesi konstaabli elust. 7) Ametlik osa. 8) Küsimusi ja kostmisi. 9) Kuulutusi.

Õlle, kalja, kvassi ja mõdu valmistamisest ja müügist.

A. Eisenberg.

„E. Politseilehe“ Nr. 36. s. a. „Hääle“ poolt ülestõstetud küsimuste kohta „koduõlle valmistamisest ja müügist pidudel“, loen oma kohuseks sõna võtta asja selgitamiseks.

Kui ülalnimetatud artikli autorist õieti aru saan, tekitab õlleseaduse rikumises süüdistamine raskusi selles, et ei saa kindlaks teha, kui kange oli õlu alkoholomeetri %-%-des seaduserikkumise momendil, sest õlled on omadus seismisel muuta oma kangust. Teiseks küsitakse, kas kapakalja müüki, mis koduõlle viisil valmistatud, keelata või mitte, ja juhitakse tähelepanu sellele, miks aktsiisivalitsus ei anna kapakalja ja koduõlle müügiks patente.

Kõigepealt pean ütleva, et ei vasta tõele see väide, nagu nõuaks seadus (R. T. Nr. 53/54 — 1920. a. IV lõige) vas-

tavat patenti kvassi, limonaadi, mõdu ja kalja müügiks, kui need alla 1½% kanged. See seadus nõuab ainult nimet. jookide valmistamiseks patenti, nagu limonaadi-, kalja-, mõdu- ja kvassitehastelt. Seepärast ei olegi tarvis nimetatud jookide müügiks mingisugust patenti ega pole seega aktsiisivalitsusel ka alust niisuguse väljaandmiseks. Kõik ja igasugused joogid, mis sisaldavad rohkem kui 1½ mahuprotsenti (etüül) alkoholi, loetakse alkoholilisteks jookideks (piirit. ja alkoh. jookide müügiseadus — R. T. Nr. 50 — 1927. a. § 2.).

Alkoholiliste jookidena (s. o. üle 1½% kang.) on aktsiisiseaduse (S. K. V. k.) § 127. põhjal kalja, kvassi ja mõdu müügiks valmistamine üldse keelatud ega pole seega ka nende müük lubatud, mis on valmistamisest eraldi karistatav kui

loata alkoholjookide müük (akts. sead. §§ 1110 ja 1111) või hoidmine ärides (§ 1113 märk.) või juualaskmine ärides (§ 1127). Alkoholita jookidena (s. o. alla 1½% kangusega) on kalja, kvassi ja mõdu valmistamine ja müük lubatud ega allu mingisugustele kitsendustele, välja arvatud väike patendimaks tööstustelt.

Mis puutub aga õllesse, siis loetakse seaduse terminoloogia järgi õlleks ainult niisugused joogid, mis on valmistatud veest, linnastest, humalatest ja pärmist käärimise teel ja üle 1½% kangusega, nagu õlu, porter, ale jne. Seepärast on muude ainete tarvitamine õllevalmistamiseks ja muude jookide müük õlle nime all ka keelatud (õllesead. § 1. ja märkused 1. ja 2.; R. T. Nr. 27 — 1921. a.). Sellest järgneb, et kui jook ei sisalda ülalnimetatud aineid või üht neist, näiteks humalaid, või üle 1½% alkoholi, siis ta ei loetagi õlleks, olgugi et ta on muidu valmistatud õlle viisil, vaid kuulub kalja, kvassi ja mõdu liiki.

Oma otstarbe poolest näeb seadus ette 2 liiki õlut: kaubaõlut ja koduõlut. Kaubaõlle või õlle müügiks valmistamine on lubatud ainult sellekohastele seaduslikele õllevalmistajatele. Koduõlle valmistamine (igasuguse kangusega) on lubatud vabalt, tingimustel, et teda ei müüda ja et valmistamine sünniks täiesti koduste abinõudega, s. o. ilma eriliste ja alaliste õlletööstuse sisseseadeteta. Mis puutub muude jookide müügisse õlle nime all, siis on see küll keelatud, kuid tegelikult on viimasel ajal ilmunud müügile mingisugune alkoholita jook „linnaste-porteri“ — seega õlle — nime all. Vastutusele aga ei saa võtta, sest sellel seadusel puudub karistus (sanktsioon). Mis puutub, ümberpöörduvalt, õlle müügisse muude jookide nime all, siis pole tähendust sel puhul nimetusel, vaid on tähendus joogi koosseisul.

Õlle müük loata ja patendita, sellele vaatamata, kus ta on valmistatud, on karistatav kui salajane alkoh. jookide müük, resp. äris hoidmine või juualaskmine. Kui õlu on pealegi valmistatud salaja, siis tuleb ka tema valmistaja võtta vastutusele. Salajases vabrikus või kodus erilise suurema sisseseadega ja müügiks valmistatud õlu tuleb kõik konfiskeerida. Seaduslike vabrikute õlut ja koduse sisseseadega valmistatud koduõlut müügi puhul ei tule konfiskeerida,

vaid tuleb võtta ainult asitõendus sellest õllest (1 pudel).

Harilikult saadetakse konfiskeeritud kaubad ja asitõendused edasi sellekohaste protokollide juures. Kui aga asitõendusel kiirel analüüsimisel on oluline tähtsus süüteo fakti tõendamisel, ja kui pealegi asitõendusena võetud aine muudab oma omadusi ajas või ruumis, siis on tarvilik võimalikult kiire aine koosseisu kindlaksmääramine, kuna harilik protokoll liikumise kord on selleks liig pikaldane. Et politseil näit. alkoholisisalduse mõõtmise abinõud puuduvad, siis tuleks joogid, mille kohta tekib põhjendatud kahtlus nende seadusevastasuse suhtes, ühes protokolliga, või kui see võimatu, eraldi protokollist kiires korras saata kas lähemasse aktsiisiringkonna valitsusse või riigi- või omavalitsuse laboratooriumidesse analüüsimiseks, palvega tagajärgedest teatada kiires korras politseile, kui protokoll politsei kätte jäi, ja protokoll sellekohast märkust tehes. Kes on alkoholiliste jookide maitsmises vilunud, see võib ka maitsmise teel umbkaudu otsustada, kui kange on jook. Kahtluse puhul võib ajutiselt kõik õlle panna aresti alla, sellest viibimata aktsiisiringkonna valitsusele teatades. Kui kusagil joogid kuni asitõenduse analüüsimiseni on pandud aresti alla (pitseeritud), siis tuleks nad peale analüüsi tagajärgede teatavaks saamist, kui puuduvad süüteo tundemärgid, viibimata vabaks anda, tehes protokoll sellekohast märkust. On aga protokoll juba edasi saadetud aktsiisivalitsusele, siis ripub areteeritud jookide saatus juba ära aktsiisivalitsusest.

Muidugi mõista, et ideaalset korda sel alal maksma panna on väga raske, sest siis peaks politseiametnikud, destilleerimisaparaadid ja alkoholimõõtjad kaasas, pealegi nende tarvitamises vilunud, külapidudel igakord kalja jne. destilleerimise võtma ette, mis nõuaks riigilt palju kulu, ja oleks pealegi väga tülikas. Seepärast peab tunnistama, et see on nõrk koht aktsiis süütegude kindlakstegemisel, kuid möödapääsematu.

Mis puutub sarnastes asjades kaebealuste õigeksmõistmisse kohtute poolt, olgugi, et jook on pärast analüüsimist leitud üle 1½% kange, kuid kaebealuse tõendusel, et ta ennem oli lahjem, siis on see muidugi kohtu asi. Tõsi on, et õlu, kali, kvass ja sarnased joogid nä-

dalate või kuude viisil seismisel ka kin- nises pudelis oma keemilisi omadusi muu- davad: lähevad kangemaks või hoopis rikki, näit. hapuks (äädikhappe tekkimi- sel). Kuid pidades silmas, et kõik aktsiisi- seaduse rikkumiste protokollid lähevad enne kohtusse andmist aktsiisivalitsusest läbi, siis võib juba aktsiisivalitsus eks- pertiisi andmetega kohtule tõendada, kui kange see jook võis olla seaduserikku- mise momendil, ja langeb seega igasu- gune vastutus politseilt ära. Minu ar- vates oleks sel juhtumisel aktsiisivalit- suse arvamine kohtu ees palju kaaluvam, kui kaebealuse tõendused, sest vaevalt

leidub juhust, et kaebealune oleks ana- lüüsinud müügi momendil oma joogi kan- gust kõigi laboratooriumi abinõudega ja asjatundjate tunnistajate juuresolekul.

Seega jääb politseil ainult üle maks- vate seaduste, antud juhtnõõride ja oma võimete piirides talitada sel alal. Kes politseikoolis on õppinud, nendele soovi- taksin meele tuletada seal antud juha- tusi. Teistele soovitaksin sel alal jäl- gida politsei käsiraamatut „Administra- tiiv- ja finantsteaduste käsiraamat“, akt- siiside osa, lhk. 526. alates, ja „E. Po- litseilehes“ vahetevahel sel alal ilmuvaid artikleid.

Mõnd näpujälgede minevikust.

A. Liit.

Näpujälgede tarvituselevõtmine jälgi- mise ja isiku kindlakstegemise vahendina Euroopas ulatub veidi üle veerandsaja aasta tagasi, kuid sellest võrdlemisi lühi- kesest ajast on jatkunud tema üldiseks tunnustamiseks kogu tsiviliseeritud maa- ilmas. Ka meie vabariigi politsei ja koh- tud võivad jälgida rea juhtumusi, kus nä- pujälgede abil paljastati vale nime taga varjuv isik või võeti vastutusele kuriteo kordasaatja. Alles mõni nädal tagasi mõistis üks meie rahukogudest vargale kaks ja pool aastat vangiroodu karistu- seks ainsa teopaigalt leitud näpujälje põh- jal. Viimases protsessis tuli muu seas ette kaks huvitavat nähtust. Kaebealu- ne, kes nii eeluurimisel kui ka kohtus kan- gekaelselt eitas temale süükspandava teo kordasaatmist, oli seesiselt siiski veen- dunud näpujälje tõendusvõimest ja palus lõpusõnas karistuse kergendust süüdi- mõistva otsuse puhuks, kuna aga kohtu- uuriija, kes toimetas asjas eeluurimist, saatis toimetuse kord juba süütoenduste puudusel lõpetamiseks.

Näpujälgede olust ja käsitamisviisidest leiduvad juhatused minult kokkuseatud raamatus „Kuritegude jälgimine“ lhk. 58 kuni 72 ja 130—148; siinkohal aga pane- me dr. Rob. Heindli järele lühidalt tähele, missugust teed tuli käia näpujälgedel en- ne, kui nad jõudsid esikohale praegusaja jälgimisvahendite hulgas.

Vaneimaks tähiseks sellest, et inimese käelaba ja sõrmede sisepoolisel pinnal lei- duvad papillaarjooned ja nende omapära- sed kujutused olid tuttavad juba eelaja-

looliste rahvastele, tuleb pidada juuli- kuus 1881. aastal Labradorist lõunapool asuvate Micmac-indiaanlaste maa-alal leitud kivijoonestuste kogu, millest kaks kujutavad inimese kätt. Ühel neist leidub pöidla otsal spiraali, keskmise ja neljanda sõrme otsadel — ringide ja väikesorme otsal silmuse kujutused. Tähendatud ki- vijoonestuste tekkimisaajaks arvavad teadlased aastatuhandeid e. Kr. Kahjuks ei saa otsustada, kas joonestuste valmis- tajail oli teada ka näpujälgede omadused nagu meie neid tunneme.

Selle vastu on aga põhjust arvamiseks, et vanad assüürlased ja babüloonlased ju- ba tundsid näpujälgede saladust. Toetus- punkte seesuguseks arvamiseks leidub 22.000 savitahvli hulgast, mis sir Henry Layard kaevas vanaaegse Nineve linna varemeist välja. Paljudel tahvritel seisab allkirjutaja nime kõrval ka savvi vaju- tatud pitseri jälg. Mõnikord aga leiduvad pitseri asemel sirbikujulised joonestused. Mida peavad tähendama need joonestu- sed, seda seletab dokumentide kiilkirja- line sisu, mis tihti lõpeb järgmise väljen- dusega: „sõrmeküüne jälg pitseri ase- mel“. Seesugused tahvlid tulevad ette juba aastast 2200 e. Kr. Kuna nüüd va- nade assüürlaste ja babüloonlaste pitseri- test on teada, et nende joonistused olid iseäranis komplitseeritud ja seetõttu väga rasked järele aimata, siis tekib küsimus, kuidas lepiti sel ajal ainult sõrmeküüne jäljendiga pitseri asemel, millel pole ju õieti mingisugust isikutoendavat oma- dust. Sellest välja minnes jõuab dr.

Heindl oletusele, et arvatavasti vajutati ühes küünega savitahvlitele ka sõrmetipu papillaarjoonestik, mille õrn kujutus aga aastatuhandete kestel on läinud kaduma. Prof. Betzold, kes kuulub kogenumate kiilkirja tundjate hulka, ei pea eespool toodud oletust võimatuks.

Hoopis paremaid tõendusi sellest, kas papillarjoonestiku isikut kindlakstegev omadus oli tuntud juba aegadel e. Kr., leiame hiina sfragistikast. Hiina arheoloog Liu T'ie-yiin avaldas 1904. a. raamatu, mis sisaldab vanade hiina savipitserite faksimileed, mis põlvnevad aegadelt e. Kr. Nimetatud pitserite tagaküljel leidub üksik näpujalg, millest arvatakse, et see pole sattunud sinna juhuslikult, vaid on vajutatud omaniku poolt selleks, et igal ajal oleks võimalik tõendada pitseri endalekuuluvust.

Esimesed otsekohesed tõendused näpujalgede tarvitamisest identifitseerimisevahendina leiame 7. aastasajast p. Kr. Aastal 650 p. Kr. kirjeldab hiina kirjanik Kia Kung-yen lepingute kinnitamisviise enne nartsupaberi ülesleidmist. Lepingud olevat kirjutatud kahes eksemplaris puutahvlile, siis pandud tahvlid kokku ja lõigatud ühe lõikega mõlema äärtesse sälgud sisse. Kumbki lepinguosaaline sai nüüd ühe tahvi ja hiljem võidi teha sälkude võrdlemisega tahvlite algupära kindlaks. Edasi kirjutab Kia Kung-yen sõnasõnalt: „Sälkudel oli sama tähendus, mis meie päevil (a. 650) näpujalgedel“.

Veidi hiljemast ajast leiduvad juhatused näpujalgede tarvitamisest ka juba hiina seadusraamatutes. Nii kirjutatakse ette, et abielu lahutuse puhul annab mees

naisele tunnistuse, milles tähendatud lahkumineku põhjus. Tunnistus peab olema mehe poolt alla kirjutatud, kui ta aga kirjaoskamatu — siis tema näpujäljega varustatud. Samuti võeti näpujäljed pooltelt ja tunnistajatelt kriminaalprotsessis, millest on andmeid aastatelt 960—1278 p. Kr.

Kuivõrra populaarseks on muutunud aastasadade kestel Hiinas näpujalgede identifitseerivad omadused, selgub muu seas järgmisest: Moodses Hiinas on seatud sisse lastevarjupaigad, kuhu puudusesse sattunud vanemad võivad anda kasvatada oma lapsi. Laste varjupaika andmine ei tarvitse sündida avalikult, vaid ema võib panna oma maimukese varjupaiga juures olevasse kasti ning samas leiduva trummi põristamisega anda varjupaiga personaalile märku uue hoolealuse juuretulekust. Ema lahkudes võetakse laps kastist välja, kirjutatakse tema kirjeldus ja temast olevad andmed asutuse raamatusse ning täiendatakse andmestik lõpuks tema näpujalgedega. Viimane on selle poolest iseäranis tähtis, et juhtumusel, kui ema peaks tulema pärastpoole oma last tagasi nõudma, võib ta lapse näpujalgede kirieldamisega, mis igale hiina emale tuttav, oma õigused lapse kohta vastuvaidlematult kindlaks teha. Uuemast ajast on kindel, et hiinlastel juba 19. aastasaja viimasel poolel oli tarvitusel kurjategijate näpujalgede registratuur, kusjuures kaartide klassifikatsioon põhjenes silmuste ja keerdmuustrite kombinatsioonil.

(Järgneb.)

Teotamisest ametikohuste täitmisel.

Uue n. s. 28. peatüki maksmapanekuga (R. T. Nr. 59/60 — 20. a.), mis kõneleb teotamisest, on pandud maksma ka teised põhimõtted teotamisest, võrreldes n. s. ja r. tr. seadusega.

U. n. s. §§ 530.—540. ei puuduta sugugi endiste mõistete järgi „teoga haavamist“, vaid viib sarnased süüteod teise liiki, tähendab süütegu, mis on sihitud isiku kehalise puutumatus vastu, või lähemalt öeldes, mis tekitab valu, kannatust või füüsiliselt vastumeelset tunnet, pole u. n. s. järgi enam teotamine,

vaid vägivald isiku vastu või kehavigastus. U. n. s. §§ 530.—540. järgi karistatakse haavava avalduse (sõnas, kirjas, trükis jne.) või ümberkäimise eest. Haavav ümberkäimine sarnaneb väga vägivallale isiku kallal, aga ometi tuleb teha siin teravat vahet, kas sellega sünnitati füüsilist valu või mitte. Näiteks, tuleks lugeda teotamiseks sarnane haavav ümberkäimine nagu äigamine üle näo, haaramine riietest, ninast jne., juuste sasimine, kaisutamine, suudlemine, riiete kiskumine ja rebimine, naisterahva

paljastamine, mütsi mahaviskamine, näkku sülitamine, vee või mustuse kaela kallamine, põlguse väljendamine teise vastu (rusika näitamine), kepiga või kätega vehkimine teise ees jne. On „teoga haavamisega“ selle sõna kitsamas mõttes sünnitatud füüsilist valu või kannatust, siis tuleb käsitada vastavaid paragrahve r. n. s. või n. seadusest.

Kui ametnikku on teotatud ametikohuste täitmisel või nende täitmiste tõttu, siis võetakse süüdlane vastutusele u. n. s. § 532. p. 3. põhjal. Politseiperes on aga selle paragrahvi käsitamisel tihti eksitud ja temast võõriti aru saadud, viies selle alla ka löömisel või peksmisel. Juhusel aga kui tegemist on ametniku peksmisega või vägivallega tema vastu, siis tuleks käsitada n. s. § 285. või vastuhakkamisel § 271.

Kuid ka siin talitatakse politseis mitmet viisi, käsitades mõnikord n. s. § 285., teinekord r. tr. s. § 31. p. 2. Viimase § käsitamine pole minu arvates kuidagi õige ja ei sobi kuidagi demokraatliku ja kultuurriigi mõistega. Vene ajal tehti teravat vahet seisuste, alamteenijate ja ülemuste vahel, kaitstes ühti rohkem kui teisi. Asi seisab selles, et vene seadustes on ühe ja samasuguse süüteo eest, n. n. „teoga haavamine“, ette nähtud kaheksagune karistus ja karistamise kord, arvestades, missuguses ametiastmes on ametnik. R. tr. s. § 31. p. 2. karistab „politsei- või muude vahtide, kohtu- ja valitsusasutuste teenijate kui ka väljaja metsavahtide“ teoga teotamise eest ametikohuste täitmisel arestiga kuni 3 kuuni. N. s. § 285. aga karistab „ametniku“ (tshinovnik) teotamise eest löömisega või mõnesuguse muu ilmselt vägivaldse teoga ametikohuste täitmisel juba vangistusega 8 kuust kuni 2 aastani. Sellest järgneb, et kordnikku või konstaablit võib peksta nagu süda soovib, selle eest määratakse nädalaks-paariks aresti, puudutad aga kõrgemat ametnikku, siis on juba raske karistus, nagu maksaks meil veel mõnesugused seisuse vahed.

Sellest seisukohast peavad kinni aga veel kohtud ja prokuratuur. Nähtavasti põhjendavad nad oma vaatekohta vene politseikorralduse ja senati seletuste seisukohalt, mis meie ajale ei vasta ja isegi üks-teisele vastu käivad (näit. sen. seletus 71/1051 ja 67/453). Need seletused on täiesti

vastolus, ja nad on vastolus ka u. n. s. §§ 530—540. toodud põhimõttega. Järelikult tuleks meil heita kõrvale veneaegne praksis, seks sunnib ka meie hilisem koosseisude seadus.

Vene ajal jagunes politseiametkond ametnikkudeks ja alamteenijateks; viimaseid nimetati üldiselt „politseiskaja straasha“ ja nende hulka kuulusid jaoskonna ülevaatajad (praegused konstaablid), urjadnikud, linnavahid (kordnikud) ja politseiteenijad (Üld. kub. as. s. §§ 641, 655, 833 ja 834). Meil aga on seisukord teistsugune ja kordnik kui ka konstaabel on koosseisu ja palgaseadusega loetud ametnikuks nagu teisedki kõrgemal astmel seisvad ametnikud. Politseiasutuste kujundamise määrus ei tee ka vahet kordniku ega kõrgema ametniku vahel ja seal loetletud teenistusülesanded ja vastutus on üldised kõigile.

Kui nüüd kaks ametnikku loetakse üheõiguslikuks teenistusseadusega, kus nende kohused ja vastutus on ühesugused, siis ei saa kuidagi leppida asjaoluga, et ühe peksmine on kuritegu, teise peksmine aga lihtne üleastumine. Ma saan aru, kui kohtule jäetakse võimalus asjaolude kohaselt kõrgendada või vähendada karistust, kuid ei saa leppida seisukorraga, kus 2 väärilise õigusega ametnikku asetatakse vormiliselt isesugusesse seisukorda. Olen rääkinud komissaridega, nad kurdavad, et raske olevat viia oma seisukohta läbi ja anda kordniku peksmise asi üldkohtule, sest prokuratuur ei poolda n. s. § 285. käsitamist, saadetakse rahukohtunikule r. tr. s. § 31. põhjal karistamiseks. Pean tähendama, et see ei tähenda sugugi allaandmist ja oma seisukoha mahamääramist, vaid igale otsusele on õigus kaevata, nii ka siin. Palugu komissar tunnustada asi mittealluvaks rahukohtunikule, ja kui see ei leia tähelepanu, siis tuleb apelleerida.

Olgu veel tähendatud, et n. s. § 285. tarvitamist soovitatakse mitte seetõttu, et selles kõrgem karistus, just selles ongi pahe, et temas on veidi kõrge karistus. Aga tähtis on põhimõte, et meil pole enam „politseiskaja straasha“ ja seepärast ei tohiks olla seisuslikke vahesid. Kui kardetakse, et kodanik võib sattuda mõnikord tühise asja pärast raske karistuse osaliseks, siis on võimalus, kui on tegemist tühisemate rüselemiste või tõuklemistega, tarvitada n. s. § 532.

p. 3., süüdistades kodanikku ametniku teotamises haavava ümberkäimisega.

Tegelikult on asi nii, et iga pisemat asja ei võetagi üles, eriti kui on tege- mist joobnud isikuga, ja palju võimalusi on asja viia u. n. s. § 532. p. 3. alla. Ainult tõsisematel juhustel, kus kordnik

peksetakse veriseks või sünnitatakse vi- gastusi, tuleb ka tõsta vastav süüdistus; sarnastel juhustel oleks ülekohus komis- sari poolt, kui ta asetab kordniku tei- sele, alamale seisukohale kui enese, ja ei nõuaks karistust samuti kui teistele ametnikkudele.

Kas oleme õigel teel?

Joh. Liivak.

Oleme vaba rahvas ja ammugi on kao- tatud veneaegsed seisuste vahed, kuid ikkagi tundub mingi vahesein kodaniku ja politsei vahel. Puudub vastastikune arusaamine publiku ja ametkonna vahel. Iga korralik kodanik katsub võimalikult hoiduda kokkupuutumisest politseiga ja pöördutakse politsei poole ainult äärmis- ses hädas. Lugu peaks olema aga pisut teisiti, ja iga kodanik peaks meid alati kohtlema sarnastena, millistena meie, kui politsei, mõeldud oleme, nimelt kodaniku julgeoleku ja heakorra kaitseorganina. Millest on siis õieti tingitud asjaolu, et meid võõriti hinnatakse?

Õeldakse, et politseist enesest oleneb see, kuidas teda hinnatakse ühiskonnas, et politsei, olles ise eeskujuks, peab kas- vatama ka ühiskonda. Tundub ehk mõ- nelegi võimatuna, et käputäis ametnikke suudaks kasvatada tervet ühiskonda, kuid see on siiski tõde ja selles suunas ongi juba aastaid arendatud meie ametkonda. Iga korralik ametnik püüab nüüd õigla- selt ja viisakalt toimida kodanikuga, ja kui mõni neist tunnebki veel praegu en- nast „diktaatorina miniatuuris“ kodaniku suhtes, siis oleneb see vaid sellest, et ta ei seisa oma ameti kõrgusel. Selliseid ametnikke on veel meie peres, ehkki neid on hakatud süstemaatiliselt kõr- valdama politseikooli kaudu, kusjuures nõudmised elukommete, vaimlise ja ha- riduslise tasapinna kohta politseiperre astuda soovijailt on muutunud nii suu- reks, et juba see ükski peaks küllaldaselt filtreerima, rääkimata ajakohaselt täiu- seni viidud kasvatusesest politseikoolis. Vaatamata kõigele leidub siiski veel amet- nikke, kes ei suuda end vääriliselt maks- ma panna ühiskonnas, ja ka sõelast, mis küll tihe on, pääseb nii mõnigi „jame- tera“ läbi. Kogutakse küll igakülgseid teateid ametkonda astuda soovijate üle, kuid ei saa näha ju inimesi läbi.

Sõjaväele vaadatavat ühiskonnas see- pärast teatud pilguga, et seal peitub ühesuguse vormi all väga mitmesuguseid isikuid, keda kõiki hüütakse ühise nime- tusega, ja kui üks sõdur mingisuguse hal- busega hakkama saab, siis heidab see tavaliselt varju tervele sõjaväele. Sa- masugune lugu on ka politseis. Kui meilgi üks ametnik on „eksinud“, nagu seda pahatihti ette tuli alles mõned aastad tagasi ja veel praegugi vahetevahel kor- dub, siis on üsna loomulik, et see tu- mestab kõiki politseinikke publiku silmis teatavas määras. Ma ei kavatsegi käes- olevate ridadega kedagi piitsutada, kuna on ju meil suur protsent väga korra- likke ametnikke, ja pealegi, olles ise ini- mene, oman kindlasti samad vead, nagu kõik teisedki, kuid siiski ei teeks just paha, kui püüaksime jõuda senisest veelgi kõrgemale tasapinnale. Kuidas suudaksi- megi kasvatada ja parandada ühiskonda, kui meie ise ei ole eeskujuks teistele. Meil juuakse tihtilugu, tuleb ette kuri- tarvitusi, ei olda alati täiesti objektiiv- sed ametikohuste täitmisel, tullakse mõ- nikord ühele rohkem vastu kui teisele. Kuritarvituste vastu politseis on ju kõi- gist pahedest kõige kergem võidelda, kuna seesugused isikud peagi kaotavad oma jalgealuse, ja neid on võimalik ase- tada teiste, korralikumatega. Suurimaks paheks meie ametkonnas on aga kahtle- mata joomine, mille vastu juba märksa raskem on võidelda. Ehkki see pahe, samuti nagu kõik teisedki, viimasel ajal tublisti on vähenenud, tuleb seda siiski veel õige sageli ette. „Mõistlikult“ joo- mine iseenesest ei oleks ju suur pahe, kuid tavaliselt ei minda kunagi üksi joo- ma, siis tekivad sel teel ametnikul alati mõningad sidemed ja sõbrad, kellega ühi- selt pummeldatakse. Nende vastu püü- takse hiljem ka ametikohuste täitmisel veidi vastutulelikum olla kui teistele, ja

sealt tekibki too ebaobjektiivsus, milline ametniku paneb vahest õige täbarasse seisukorda. Ametnikul on aga seda kergem tegutseda, mida vabamad ta käed. Näiliselt on ju kõik, mis siin ette toodud, tühised piasjad, kuid kõik need loovad ajajooksul ikkagi teatud vaated ja muljed seltskonnas, kuna meid õige teraselt jälgitakse ja iga meie toiming valjult hinnatakse kõikide nende poolt, kellega meil kokkupuutumist tuleb nii ametalaliselt kui ka eraviisil. Tähendab, kui meie ise ei pööra igale piasjale tähelepanu, siis ei jõua meie küll kunagi sellele tasapinnale, millisele püüame nii oma kui terve rahva huvides.

Politsei võib olla, võitluses kuritegevuse vastu ja heakorra ning julgeoleku kaitsel, tugev ja tagajärjerikas ainult siis, kui teda toetab suurim võim riigis — rahvas. Selleks peab aga võitma rahva täielise usalduse ja sümpaatiat. Kui meie vahekord publikuga pole veel kõikjal kõige ideaalsem, siis oleneb see, nagu juba eelpool mainisin, sellest, et oleme ise veel madalal tasapinnal, ja osalt ka sellest, et rahvas veel küllaldaselt pole arenenud selleks, et hinnata õieti politseid. Et kaks üppijat kunagi üksteist ei suuda päästa, siis püüame meie ette jõuda publikust ja ulatame talle käe.

Olen nii mõnigi kord jutlenud kaasametnikega teemil: „kuidas suhtuda kodanikku, et kõige edukamalt omi kohuseid täita“, ja olen jõudnud selgusele, et veel paljusid kaasametnikes on säilinud arvamine, et ainult siis suudab politsei tema peale pandud kohuseid tagajärjerikkalt ja hästi täita, kui kodanikud teda, tema võimupiiride tõttu, kardavad. See on ekslik arvamine. Meie suudame läbikäimises kodanikega edukad olla oma töös vaid siis, kui suudame neis äratada lugupidamist ja austust eneste vastu. Korralik kodanik ehk kardabki kokkupuutumist politseiga, kuid mitte kunagi politsei enese pärast, vaid nende sekelduste tõttu, mis ühenduses kokkupuutumise; kuid alaväärtuslikku elementi meie kuidagi ennast kartma ei saa sundida. Ja seda meie ei vajagi, sest nii imelik, kui see ka algul näib, on ometi võimalik panna ka suurimaid kaabakaid ametnikku austama, kui nendega õieti talitada, ja see on kahtlemata mõjuvamaid relvi kui kartus.

Minul isiklikult juba lühikese teenistusaaja kestes on tulnud ette juhuseid, kus isik, kes senini otse põlgas politseid, kuna mitu korda varem oli karistatud ulakuse pärast, ja ka minu poolt joomise ja rahurikkumise eest vastutusele võetud, tõttas ometi ise, mingisuguse sunduseta abiks rahurikkumise likvideerimisel, kui üksinda oli raske saada toime. See näitab selgesti, et vangimajad, kus kurjategijad alaliselt on teatud moraalse surve all, ei paranda kunagi isikut nii, kui viisakas ja õiglane kohtlemine temaga. Meil on kurvaks tõsiasiaks saanud nähtus, et isik, kes on mitu korda karistatud, enast naljalt enam ei paranda ja järjest langeb karistuste alla üleastumiste eest. Minu arvates põhjustab sellist nähtust asjaolu, et mitmel korral karistatud isikut ei pea seltskond ega ka politsei enam üheväärseks teistega, temale vaadatakse ikkagi teatud langenurga all, ja tihtilugu antakse ka avalikult mõista, milliselt teda hinnatakse. See tekitab aga kibedust ja pahameelt, kui tunned end alaliselt teiste põlguse objektina, veel enam aga siis, kui see avalikult väljendatakse, mistõttu isik ka ise kaotab lootuse ühiskonnas veel kunagi korralikuna hindamist leida, ja see teadmine rõhub teda, kuna teatud enesetunne on igal olemas, olgu ta või suurim kaabakas. Peab olema palju energiat ja tahtejõudu, kui tahetakse ja suudetakse seltskonna silmiskord kaotatud lugupidamist veel tagasi võita. Nii hakkavad paljud, kes kord juba langenud, siis meelegeitel elama jälle endist kõlvatut elu.

Meie taotleme kergemini sihi kui „hirmuvalitsusega“, milline meid vaevalt küll kunagi eesmärgile viib, sest isik, kes tunneb, et teda enam ei kohelda inimesena, ei hooli millestki, ja sarnasele ei suuda ka hirm mõju avaldada. Ma ei kavatsegi rinnaga läbi pressida väidet, et ülaltoodud põhimõte selle käsitamisel alati ja kõikjal annab ühesuguseid tagajärgi, kuid kahju ei too see kunagi, kui politsei ka kaabakate vastu on taktiline ja viisakas, mis manab esile viimaste lugupidamist. Kui suudame niikaugele jõuda langenud isikute suhtes, siis seda kergem on sama eesmärki saavutada korralikkude kodanikkude juures.

Ainult sel teel suudame küll jõuda nii kaugele, et kodanikud meile alati ja

vabatahtlikult vajaduse korral oma kaasabi pakuvad, mis vahest õige hädasti tarvilikuks osutub meie ametikohuste täitmisel. Linnades vajab ju politsei harva kodanikkude kaasabi, kuna seal ametnikke alati on käepärast saadaval, sootuks teine lugu on aga maal, kus terve valla peale ainult üks politseinik on seatud korralvalvuriks. • Just seal on eriti

tähtis ametnikul võtta rahva lugupidamine, et kodanikud tarbekorral ruttaks vabatahtlikult abiks, kuna vastasel korral saab neid ainult karistuse kartusel enesele abiks sundida, ja sunnitult ei täida keegi tema peale pandud kohuseid kunagi nii hästi, kui ta seda teeks vabatahtlikult.

Elukorterite ja telefonikõnede puutumatus Ühisriikides.

Nagu Ameerika lehed teatavad, informeeriti ühes Kalifornia linnakeses politseid, et keegi võõrastemajapidaja kaupleb salaviinaga. Katsuti siis esiootsa selle avalikustegemiseks seaduslikku teed tarvitada ja seati järelevalve sisse, viimane aga ei annud tagajärgi. Nüüd mindi kaugemale ja otsiti võõrastemaja läbi, kuid leiti ainult kvassi, limonaadi ja teiste alkoholita jookide pudeleid. Kuna aga teada oli, et võõrastemajapidaja siiski kaupleb viinaga, tarvitati äärmist abinõu, seati politsei poolt tema telefoniliini külge ühendaja ühes aparaadiga ja kuulati selle kaudu, mis võõrastemaja omanik kõneleb. See andis tagajärgi ja selgus, et võõrastemaja omanik kaupleb alkoholiga, pealegi õige laialt. Äriruumides jooke ei hoitud, vaid need toodi kohale salajast maa-alust teed kaudu, mis otse selleks otstarbeks kaevatud. Nüüd pandi toime uus läbiotsimine, konfiskeeriti alkoholi tagavarad ja võõrastemaja omanik anti kohtu alla. Selle asemel, et süüd ülestunnistada ja karistusele alistuda, ei salganudki võõrastemaja omanik seda, vaid esitas pealegi kohtule vastukaebuse politsei poolt tema vastu tarvitatud kodupuutumatus ja telefonikõnede pealtkuulamise tõttu. Ei ole seadust ega luba, mille järgi politsei võib telefonikõnesid pealt kuulata ja oma telefoni kaebealuse telefoniliiniga ühendada, ja kui ta seda siiski on teinud, on sellega kuritöö pannud toime Ühisriikide põhiseaduse vastu. Keerulisemaks tegi protsessi veel teine asjaolu. Nimelt on seal kr. kp. s. keelatud igasugust süüalust sundida tunnustust andma iseenese vastu. Pidades seda silmas, seletas kaitsja, et kui politsei mitte ükski läbiotsimist ei toimetanud, vaid isegi telefonikõnesid kuulas, siis oli kaebealune otsekui sunnitud ise-

enese vastu tunnustusi andma tema süüdistuseks. Seega ühines ka kohus ja mõistis kaebealuse õigeks.

Muidugi ei olnud sellega politsei rahul ja apelleeris, kuid õnnetuseks sattus asja arutamine ajajärku, mil presidendi valimiste eelvõitlused olid käimas ja erakonnad just vajasisid materjali vastaste mahategemiseks. Nüüd kasutati ära ka see juhtumine ja asi sai pea üldise tähelepanu osaliseks. Asja oli kasutada seda kohasem, et presidendi võitlused keesid kahe kandidaadi, keeluseaduse poolehoidja ja keeluseaduse vastase vahel. Üldisel poolt ja vastu poleemikult anti asi Ühisriikide korgemasse kohtukotta, kus ta läbivaatamisele asus üheksa kõrgemat kohtunikku. Kohtus oli kohtunikuks endine Ühisriikide president Taft, kes arvas, et politsei talitas õieti ja seadusepäraselt, tema ei olevat oma tegevusega Ühisriikide konstitutsiooni rikkunud, kuid sealjuures ei ole ta ka elukorterite puutumatus rikkunud, sest ta lubas endale ainult seaduse kaitseks ja kuritegevuse vastu võitlemiseks väljaspoolt kuulata seda, millest räägiti seespool. Kui politseilt seegi õigus võtta seaduse tähest kinnipidamise eesmärgil, siis nõrgestatakse politsei jõudu. Niisugune seaduse seletamine, millel otsekohene kuritegude poolehoidmise ilme, teeks meid kuritegude pooldajateks ja sümpatiseerijateks. Taftiga ühinesid ka teised neli kohtunikku, nii et politsei tegevuse õigeks tunnustajaid sai kokku viis. Teised neli kohtunikku olid aga vastupidises arvamises. Nad seletasid omalt poolt, et telefonikõne salajasel kuulamisega ei ole vahet kirjade salajase avamisega, see ei ole lubatud Ühisriikides isegi valitsusele. Kui nüüd eelpoolnimetatud kohtunikkuude viisil seletada, siis asuksime

seisukohale, kus eesmärk pühendab abinõu. Selle tagajärjed on aga kõikjal raske olnud. Peale selle on salajane telefonikõnede kuulamine asjaolu, mida viisakatel ei ole sünnis tarvitada. Et Ühisriikide seaduse järgi otsusi tehakse kohtutes lihthäälteenamusega, siis tehti otsus

esimese viie kohtuniku seisukoha kohaselt. Kuid teistel kohtunikudel on õigus allajäämise korral seltskonna poole apelleerida, mida viimased ka tegid, ja sel viisil leidis see laialdast vastukaja nii ajakirjanduses kui ka valimiselsetel koosolekutel.
M.

Pildikesi konstaabli elust.

I. Vilu ja vihmane sügisene päev jõuab õhtule. Konstaabel oma hobuse ja vankriga hoovab läbi põhjatu pori koju poole. Jali kodu, see kullane sona, mis meelitab, olgugi, et konstaabli kodu nii vilets ja väetike kusagil talu toaurkas. Aeg-ajalt sunnib ta ka hobust kiiremale sammule. Ja mõtted keerlevad tal peas. Mis olen ma täna tööd saanud teha — väga vähe! Võtsin hommikul paarkümmend juurdlust ja sama palju maksulehti kaasa; tahtsin ka ära täita seda vana Suitsu-Jüri varguse ülekuulamist, aga ei midagi. Inimesed kõik väljas tööl ja Suitsu-Jüri, see vana varga sell, olevat juba kolmat päeva koduntki ära ja nii jäi ka täna jälle üle kuulamata. Paber on aga ise juba üle kuu aja vana. Olen saanud komissariilt juba kaks kordust ja juba nõutakse seletust viivituse üle. Mis pean tegema? Olen mitmed korrad seal käinud, elab õnnetuseks ka paarkümmend kilomeetrit eemal ja ei saa iga minut teda valvata, millal koju ilmub. Homme pean olema jälle Tartus kohtus, ülehomme pean olema kruusaaugu võõrandamise komisjonis, paari päeva pärast jälle kutsu kohtu-uurija juure ja mõne päeva pärast jällegi kohtus. Nii kaovad päevad, millal täidab sa veel pabereid. Küll on raske maal neid paberikesi täita, kus pead sõitma kümneid kilomeetreid enne kui õnnestub mõne täitmise! Kui ülemused teaksid ja tunneksid meie maa elu, siis oleksid nemadki nii moneski asjas meie vastu armulisemad! Nõõ-nõõ, astu sa ka rutemini, saaks ennem koju, oma urkasse. Külm tuul puhub läbi märja riiete ja paneb hambad lõgisema.

II. Eemal tee ääres seisab poolviltu vajunud endine kõrtsiruum. Ajahammas on teinud ta kallal kõvasti tööd. Seintesse on tekkinud suured praod. Tuul on osa katust pealt ära lõhkunud — ainult sarikad sirutavad endid uhkelt sügistaeva poole. Tuleb vihm või lumi — kõik pää-

seb sisse. Aknad on vanad ja lagunened. Igaltpoolt pista käsi vabalt sisse. Läbi vihma märjalt ja külmunult astub konstaabel väsinult õhtul tuppa, et eest leida sooja kodu, kus võiks puhata. Kahjuks ei ole aga sarnast luksust konstaablile õnneks antud maitsta. Tuba on külm, niiske ja kole. Suur endine kõrtsiahi — sinna pane enne pool silda puid sisse, siis alles läheb veel leigeks, ja pliit samuti vana ja lagunened, ei anna ka mingit soojust peale vinge suitsu. Ta süütab lambi põlema ja leiab, et vihm on temalgi külas käinud. Kirjutuslaud märg, märjad ka paberid laual. Kiirelt laob ta märjad paberid lambikuplile ja kuivatab neid sel teel. Kuidas peab ta perekond: naine ja väike viieaastane tütreke siin niiskes külmas ruumis kivimüüride vahel talve üle elama. Endal juba jooksva kätes ja jalus, pea ei jää ka nemadki haigeks. Ja siis nurisetakse veel alatasa, et arstiabi kulud olevat politseis liig suured. Meie raske elu ja äärmiselt viletsad korteriolud on selle kõige põhjuseks. Aga õnn, et veel seegi peavari olemas, nii hõre ja kole kui ta ka on! Varsti peab ka siit lahkuma, sest vallaisad on hoone endile ostnud ja katvavad maja ehitada koolimajaks ümber. Ja siis... mine kuhu tahad, kas või põösa alla, korterit ei ole naljalt kusagilt leida!

III. Konstaabel istub oma laua juures ja virgalt laseb sule joosta üle paberite. Täna läheb post linna ja tarvis on saata täidetud paberid kõik ära. Korraga astub sisse tüse maamees. Ta annab üles, et nädala eest on naabri sulane tema naist lõõnud ja süüdistab sulast tapmise katses. Palub konstaablit kiirelt kohale juurdluse toimetamiseks. Konstaabel seletab asjalikult ära, et siin on tegemist puht-erasüüdistusega, kus kannataja ise peab asja üles võtma, kuna muidu võib juhtuda, et tuleb sõita paarkümmend kilom. kohale, aga naine võib olla ei süüdistata kedagi, ja

milleks siis see ilmaegne sõit ja aja kulgu! Pealegi võib kannataja ka ise otse-teel esineda kohtusse kaebusega. Kui aga kannataja ilmub ja annab üles, tuleb teha protokoll ja kohe edasi saata. Maamees jääb aga oma arvamise juure ja nõuab kohale väljasõitmist. Nähes aga, et konstaabel oma seletuse juure jääb, läheb pahaselt uksest välja ja sõnab: „Olgu, olen üks rikkamatest ja ausamatest taluperemeestest vallas, mul on Tartus ja Tallinnas kõik suured härrad tuttavad, kui neile asja seletan, küll siis näeme, kui kaua sa veel siin kohal niimoodi asju ajad ja siin üldse püsid“. Konstaabel,

kuuldes neid sõnu, mõtleb: nii on see asi. Jaoskonnas seletatakse, et erasüüdistuse asjus ei ole tarvis kohal juurdlusi toimetada, vaid tarvis ainult kannataja ülesande protokoll kokku seada, kus oleks tähendatud kõik asjaolud, nagu tunnistajad, süüdlased ja nende elukohad, ja sellest on küllalt. Tee aga nüüd kohapeal nii, kohe ähvardatakse kaebustega ja koguni hundipassiga! Ja tõesti, kui seegi vanamees linna ülemuste juure läheb, seal mõned sõnad veel juure lisab ja konstaablil pole muud kui andku aga seletust ja seletust. J. P—d.

Ametlik osa.

Piirivalve valitsuse ülema käsukirjaga 20. septembrist s. a. nr. 128

on Petseri jaoskonna Saputje rajooni kordoni ülem noorem-allohvitsner Arnold Kivi ülendatud eeskujuliku ja kiiduväärt teenistuse eest vanem-allohvitsneriks.

Politsei peavalitsuses on registreeritud ajaleht „Pernauer Anzeiger“, hakkab ilmuma Pärnus üks kord nädalas, väljaandja ja vastutav toimetaja — Friedrich Charli p. Stackelberg. Ajaleht „Pernauer Anzeiger“ trükitakse Eestimaa Trükikoja A/S. trükikojas, Tallinnas.

Politsei peavalitsuse poolt on antud load:

laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks Juhan Jüri p. Jaasile, Rapla alevikus, maksvusega 9. septembrini 1929. a., ja Karl Tõnise p. Sirgole, Kallaste alevis, maksvusega 9. augustini 1929. a.

Politseidirektori määrusega on tühistatud:

Alatskivi vallas elutseva Aleksander Joosepi p. Tuustiku laskeriista hoidmise ja kandmise luba ja Taevere vallas elutseva Jüri Jaagu p. Tõkke laskeriistaluba jahipüssi hoidmise ja kandmise osas.

Küsimusi ja kostmisi.

H. V. Küsimused: 1) Maamõõtja käskis ostetud talu omanikku päevapealt talu maa pealt, mis asub vastu jagamisele tulevat mõisamaad, piiri ääres metsa maha raiuda. Taluomanik ei suutnud mõne tunniga seda täita. Maamõõtja laskis temaga kaasas olevate töömeeste poolt talu maal piirijoone kõrval 2 sülla laiusele metsa maha raiuda. Maamõõtja korraldusel lasksid töömehed palgid sihilikult piiriaiale, nii et see lõhuti. Pärast hakkas maamõõtja taluomanikult oma tööliste palka nõudma, ka neile, kes võtsid sealpool piiri puid maha. Pärast hakkasid töömehed nõudma talumaalt maha-

võetud puid endale, mis maamõõtja oli neile lubanud.

Missuguse seaduse alusel käsutas maamõõtja taluomanikku?

Kui lai peab olema siht kummalgi pool piirijoont?

Kas on käesoleval juhusel võimalik maamõõtja vastutusele võtta r. tr. s. § 152. põhjal?

Kas oli taluomanik kohustatud maamõõtja tööliste palka maksma?

Kelle päralt on käesoleval juhusel talu maal sihirajumisel mahavõetud puud?

2) Kui jalgratta number on võetud

ühes vallas või linnas ja jalgratta omanik läheb elama teise valda või linna, kas peab tema võtma samal aastal uue elukoha järgi uue numbri? Kas numbri võtmine peab sündima selles omavalitsuses, kus inimene elab, või võib see sündida ka mõnest teisest omavalitsusest?

Vastused: 1) Mis puutub metsa piirise, siis nõuab maksva eraseaduse § 1010., et mõlemalt poolt piirijoont peab metsa poole sülla ulatuses maha raiutud olema ja puhtalt peetud saama. Kuid see seadus on puudulik selles mõttes, et tema mittemääramise eest pole ette nähtud karistust, ja samuti pole näha, kellele õigus oleks ta täitmist nõuda. Oleks seepärast teataval määral arusaadav olnud, kui maamõõtja oleks viisakalt nõudnud selle paragrahvi täitmist, kuid üle selle polnud tal muidugi mitte õigust nõudmisi üles seada.

Oli maamõõtja riigiametnik ja laastas maad riigi teenistuses olles, siis tuleb tal vastata võimu liialdamise eest nuhtluseaduse §§ 341. ja järgmiste järgi, milledes on ette nähtud karistused alates ametist vallandamisega kuni vangirooduni. Oli ta aga eramaamõõtja ja tegutses omaette või teise eraisiku ülesandel, siis võiksite teda omavoli tarvitamise eest vastutusele võtta r. tr. s. § 142. põhjal, mille järgi karistatakse kuni kolmekuu-

lise arestiga. Kuid süüdistust selle paragrahvi järgi saaks ainult siis tõsta ja läbi viia, kui metsa laastamisel avaldasite ta teguviisi vastu protesti. Kui on alust süüdistamiseks, võite samas kriminaalprotsessis ka kahjutasu nõuda. Muidu tuleks ainult tsiviilkorras sama tasu nõuda.

R. tr. s. § 152 järgi karistamine on küsitav, kuna vaevalt saaks tõendada, et maamõõtja aeda rikkus just rikkumise sihiga. Nähtavasti sündis see võimuliialduse või omavoli tagajärjena. Selge on, et maamõõtjal ei olnud õigust palka nõuda töölistele, ja võib arvata, et teie sarnast tema nõudmist ei täitnud.

Mis puutub lõppude lõpuks puudesse, siis on teie poolt piiri raiutud puud enesest mõista teie omandus, ja teie võite neid välja nõuda sealt, kus nad veel olemas on. Piiriaia kohta tuleb silmas pida, et teda loetakse seaduse järgi (eraseaduse § 1006.) naabrite ühisvaraks niikaua, kui pole tõendatud, et ta oleks kummagi eravarandus.

2) Ei ole kohustatud võtma kuni tähtaja lõpuni, mille eest ühele omavalitsusele jalgrattamaks õiendatud („Riigi Teataja“ nr. 18/19 — 1920. a., sead. nr. 83, linna maksu seaduse § 103., Seadl. ja valits. korr. kogu 1917. a. nr. 274, art. 2010.). Numbri võtmine peab sündima elukoha järgi.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s i.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Ormann, Rudolf Jakobi p., v. a. Jõhvi vallaval. 13. 1. 28 a. nr. 244.
Mäe, Jüri Karli p., v. a. Raudteepolitsei valits. 20. 1. 20 a. nr. 6293.
Mäe, Roman Gustavi p., v. a. Sõmeru vallaval. 4. 7. 21 a. nr. 1783.
Hunt, Aleksander Hendriku p., v. a. Mäetaguse vallaval. 19. 11. 20 a. nr. 1298.
Sikk, Liisa Märdi t., v. a. Karula vallaval. 9. 3. 20 a. nr. 847.
Oinas, Minna Hansu t., v. a. Laanemetsa vallaval. 11. 12. 25 a. nr. 194.
Mõttus, Aleksander Reinu p., v. a. Kaagjärve vallaval. 27. 4. 26 a. nr. 293.
Meschin, Anna Georgi t., v. a. Laanemetsa vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 419.

Varik, Ella-Marie Daaveti t., v. a. Valga jsk. politseikomissar. 29. 6. 27 a. nr. 437.
Sulbach, August Karli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 26. 6. 25 a. nr. 4977.
Kirschbaum, Anna Jüri t., v. a. Keeni vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 174.
Rüütli (nüüd Korvä), Salme Karli t., v. a. Sangaste vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 1203.
Triipus, Gustav-Karl, Mihkel-Jakobi p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 12. 12. 19 a. nr. 5532.
Kesvatera, Jakob Hansu p., v. a. Kuigatsi vallaval. 21. 1. 21 a. nr. 1146.
Oinas (nüüd Vallner), Aliide Värdi t., v. a. Karula vallaval. 3. 11. 20 a. nr. 1464.

- Vallner, Jaan Miku p., v. a. Vana-Antsla vallaval. 16. 4. 20 a. nr. 1316.
- Tõlp, Leopold Tõnise p., Mõisaküla vallaval. 10. 5. 26 a. nr. 90.
- Laane, Jaan Jüri p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 1. 6. 20 a. nr. 6607.
- Parik, Johan Hansu p., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 30. 4. 20 a. nr. 6503.
- Meister, Johannes Jaani p., v. a. Valga jsk. politseikomissariilt 16. 2. 27 a. nr. 2395.
- Trei, Hans Andrese p., v. a. Tarvastu vallaval. 14. 1. 20 a. nr. 932.
- Loot, Maret Jaani t., v. a. Päre vallaval. 6. 12. 19 a. nr. 6.
- Luiik, Meeta Hansu t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 13. 1. 23 a. nr. 213.
- Uus, Andres Jaani p., v. a. Valga linna pol. ülemalt 29. 11. 20 a. nr. 8996.
- Luukas, Kärt Hansu p., v. a. Riidaja vallaval. 27. 8. 20 a. nr. 182.
- Männasson, Helmi Karli t., v. a. Sür-gavere vallaval. 24. 9. 22 a. nr. 944.
- Kala, Tõnis Tõnise p., v. a. Vana-Suislepa vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 10.
- Raismann, August Karli p., v. a. Puia-tu vallaval. 20. 12. 19 a. nr. 111.
- Kolodko, Veera Trofimi t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 16. 6. 22 a. nr. 31449. (1381)
- Männik, Jaan Mihkli p., v. a. Vaivara vallaval. 9. 4. 20 a. nr. 646. (818)
- Möller, Marie Jaani t., v. a. Raudteepo-litse ülemalt 19. 1. 20 a. nr. 6441. (1382)
- Vihrov (end. Fomin), Nikolai Nikolai p., v. a. Skarjatina vallaval. 8. 12. 20 a. nr. 31. (2537)
- Slõpkin, Jefim Aleksei p., v. a. Skarja-tina vallaval. 7. 2. 21 a. nr. 317. (2538)
- Saar (end. Jelisarov), Natalja Jelisari t., v. a. Skarjatina vallaval. 9. 12. 20 a. nr. 49. (2540)
- Käär, Alviine Mardi t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 24. 8. 20 a. nr. 25365. (1383)
- Rumjantsev, Sinaida Grigori t., v. a. Skarjatina vallaval. 11. 6. 23 a. nr. 133. (1384)
- Buttmann, Aleksander Jüri p., v. a. Saue vallaval. 12. 3. 19 a. nr. 1069. (723)
- Morosov, Maria Aleksandri t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 4. 11. 21 a. nr. 30036. (1387)
- Selehov, Mihail Kirilli p., v. a. Vasknarva vallav. 9. 6. 26 a. nr. 909/209328. (2618)
- Küttis, August Jaani p., v. a. Auvere vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 244. (910)
- Ein, Anna Mihkli t., v. a. Peetri vallaval. 17. 3. 25 a. nr. 451. (1386)
- Soldatihin, Aleksander Nikolai p., v. a. Vasknarva vallaval. 14. 2. 25 a. nr. 594/44107. (2619)
- Hausen, Johan Hendriku p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 3. 4. 20 a. nr. 10649. (4050)
- Estam, Herta Jaani t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 11. 8. 27 a. nr. 688. (4053)
- Karlsbach, Karl Karli p., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 11. 5. 20 a. nr. 11010. (4054)
- Unt, Jaan Jaagu p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 22. 1. 23 a. nr. 7232. (4056)
- Pruul, Hilda Peetri t., v. a. Emmaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 962. (4058)
- Põllu, Leena Peetri t., v. a. Telliskopli pol. jsk. ülemalt 28. 5. 23 a. nr. 165. (4059)
- Pihelgas, Amalie Aleksandri t., v. a. Kaarli vallaval. 21. 12. 19 a. nr. 104. (4060)
- Saarts, Herman Abrami p., v. a. Sauga vallaval. 22. 12. 21 a. nr. 875. (4061)
- Remmel, Klavdia Jofani t., v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 6. 7. 20 a. nr. 11523. (4062)
- Kerson, Jakob Kusta p., v. a. Telliskopli jsk. politsei abikomissariilt 4. 6. 26 a. nr. 316. (4870)
- Kreitsvald, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 20. 9. 23 a. nr. 942. (4871)
- Vallik, Arnold, v. a. Kopli jsk. politsei abikomissariilt 27. 11. 27 a. nr. 403. (4872)
- Moisar, Rudolf, v. a. Nõmme pol. jsk. ülemalt 1924 a. nr. 351. (4873)
- Arbus, Johannes, v. a. Tallinna linna pol. ülemalt 8. 2. 20 a. nr. 9737. (4874)
- Kukas, Helene, v. a. Pärnu linna pol. jsk. ülemalt 26. 4. 22 a. nr. 14682. (4875)
- Jõets, Alma, v. a. Kopli pol. abiisk. üle-malt 21. 1. 25 a. nr. 61. (4876)
- Sassijan, Aleksander, v. a. Kopli pol. abiisk. ülemalt 15. 5. 25 a. nr. 398. (4877)
- Haaavik, Richard, v. a. Kopli pol. abiisk. ülemalt 12. 9. 24 a. nr. 520. (4878)
- Fatal, Elfriede, v. a. 4. jsk. politseiko-missariilt Tallinnas 1926 a. nr. 3656. (4879)

- Lellep, Hans, v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 18. 10. 20 a. nr. 8149. (4880)
- Mühlverk, Ingeborg, v. a. Kopli jsk. politsei abikomissariilt 21. 6. 27 a. nr. 144. (4881)
- Blouart, Osvald, v. a. Esna vallaval. 17. 4. 23 a. nr. 62. (4882)
- Tamberg, Helmi Henno t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 29. 3. 30 a. nr. 6764. (11567)
- Breuer, Bernhard Egmondi p., v. a. 6. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 27. 4. 27 a. nr. 64. (11568)
- Grenzup, Maks Johani p., v. a. 4. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 21. 7. 26 a. nr. 1121. (11569)
- Jakovlev, Vsevolod Konstantini p., v. a. Kopli pol. abijsk. ülemalt 1. 3. 24 a. nr. 113. (11570)
- Ots, Elisabeth Aleksandri t., v. a. Kogula vallaval. 21. 6. 21 a. nr. 57. (11571)
- Pahv, Eduard Aleksandri p., v. a. 6. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 5. 1. 27 a. nr. 1265. (11573)
- Lipso, Mart Ado p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 16. 3. 20 a. nr. 6363. (11574)
- Buschmann, Magdalena Voldemari t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 2. 9. 20 a. nr. 10783. (11575)
- Kuusik, Liidia Martini t., v. a. 6. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 28. 9. 26 a. nr. 1000. (11576)
- Luik — d'Auvray, Otto Richardi p., v. a. 6. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 7. 3. 28 a. nr. 1151. (11577)
- Gurevitsch, Debora Gabrieli p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 8. 7. 25 a. nr. 730. (11581)
- Jalakas, Miina Juhani t., v. a. Viimsi vallaval. 24. 8. 20 a. nr. 746. (8356)
- Pihelgas, Maria Mardi t., v. a. Kärü vallaval. 17. 2. 20 a. nr. 705. (8811)
- Kontus, Karl Johani p., v. a. Kärü vallaval. 9. 1. 20 a. nr. 600. (8812)
- Saar, Adele Jaagu t., v. a. Tarvastu vallaval. 29. 4. 27 a. nr. 819. (8813)
- Tempel, Amalie Jaani t., v. a. Säreveere vallaval. 9. 5. 22 a. nr. 57. (8814)
- Milvek, Martha Gustavi t., v. a. Inglise vallaval. 23. 1. 20 a. nr. 630. (8818)
- Jürgenson, Jaan Karli p., v. a. Kärü vallaval. 24. 8. 20 a. nr. 872. (8819)
- Suht, Karl Mihkli p., v. a. Kärü vallaval. 23. 2. 20 a. nr. 731. (8821)
- Vahtra, Karl Jüri p., v. a. Kärü vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 302. (8822)
- Kaubl, Evlampia-Emma Antoni t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 20. 11. 24 a. nr. 4465-a. (8820)
- Stümper, Karl Mihkli p., v. a. Kärü vallaval. 3. 1. 20 a. nr. 357. (8824)
- Kevvai, Erna Ludvigi t., v. a. Kooraste vallaval. 8. 12. 19 a. nr. 413. (12072)
- Kivi, Elmar Johani p., v. a. Uue-Antsila vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 202. (12073)
- Helde, Gustav Johani p., v. a. Kärü vallaval. 18. 2. 25 a. nr. 24. (12074)
- Prentsel, Hilda Alfredi t., v. a. Kärü vallaval. 4. 5. 27 a. nr. 26. (12075)
- Hanimägi, Kusta Jaani p., v. a. Saru vallaval. 13. 8. 26 a. nr. 42. (12076)
- Orro, Karoline Ado t., v. a. Saru vallaval. 16. 12. 19 a. nr. 2. (12078)
- Kull, Eva Jakobi t., v. a. Vana-Antsila vallaval. 5. 4. 21 a. nr. 1706. (12080)
- Märtin, Adam Mari p., v. a. Urvaste vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 453. (12081)
- Müllerson, Ksenja Jaani t., v. a. Raudteede politsei ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 4684. (12164)
- Ohu, Hans Mardi p., v. a. Ravila vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 232. (12165)
- Krüüsmann, Eliise Anna t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 9. 11. 20 a. nr. 11196. (12166)
- Nokkur, Hans Hindreku p., v. a. Ravila vallaval. 26. 1. 26 a. nr. 9. (12167)
- Rosenbaum, Loviise Jüri t., v. a. Alavere vallaval. 4. 1. 20 a. nr. 486. (12168)
- Morosov, Kirill Nikolai p., v. a. Kalvi vallaval. 18. 3. 24 a. nr. 320. (12169)
- Aug, Jüri Mihkli p., v. a. Alavere vallaval. 28. 9. 20 a. nr. 735. (12170)
- Ulma, Jüri Juhani p., v. a. Ravila vallaval. 6. 2. 20 a. nr. 360. (12171)
- Põlendik, Jakob Jaani p., v. a. Kuiva-jõe vallaval. 3. 1. 20 a. nr. 102. (12172)
- Sepmann, Martin Jakobi p., v. a. Kõnnu vallaval. 21. 5. 21 a. nr. 111. (12174)
- Oravas, Jaan Hansu p., v. a. Peningi vallaval. 14. 2. 20 a. nr. 1033. (12175)
- Ludvig, Martin Abrami p., v. a. Jõe-lehtme vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 422. (12176)
- Matsum, Liisa Mardi t., v. a. Jõe-lehtme vallaval. 31. 3. 20 a. nr. 1016. (12177)
- Ohakas, Elviine Karli t., v. a. Jõe-lehtme vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 411. (12178)
- Luik, Johannes Liisa p., v. a. Rae vallaval. 9. 2. 20 a. nr. 1002. (12179)
- Nõmmik, Johannes Joosepi p., v. a. Triigi vallaval. 20. 1. 20 a. nr. 696. (12180)

- Mesilane, Eduard Jüri p., v. a. Raasiku vallaval. 21. 10. 25 a. nr. 155. (12181)
- Luik, Johannes Liisa p., v. a. Raasiku vallaval. 30. 4. 24 a. nr. 41. (12184)
- Vest, Heinrich Johannese p., v. a. Kodusoo vallaval. 2. 6. 20 a. nr. 580. (12185)
- Lullarn, Marie Jaani t., v. a. Kodusoo vallaval. 8. 12. 27 a. nr. 60. (12186)
- Loddo, Madleena Mardi t., v. a. Kodusoo vallaval. 27. 2. 20 a. nr. 488. (12187)
- Sein, Eduard Hansu p., v. a. Ravila vallaval. 22. 12. 19 a. nr. 72. (12188)
- Neitov, Johannes Johani p., v. a. Kõnnu vallaval. 9. 1. 20 a. nr. 415. (12190)
- Viikmann, Jaan Jaani p., v. a. Kiiu vallaval. 18. 6. 20 a. nr. 795. (12193)
- Saar, Anton Mihkli p., v. a. Kiiu vallaval. 27. 2. 25 a. nr. 23/23568. (12194)
- Kemp, Olga Magnuse t., v. a. Kiiu vallaval. 29. 2. 20 a. nr. 553. (12195)
- Kranfeldt, Artur Jüri p., v. a. Kolga vallaval. 1919 a. nr. 1332. (12196)
- Schumann, Magnus Tõnu p., v. a. Kolga vallaval. 4. 5. 23 a. nr. 37/56958. (12197)
- Jakula, Joh. Karli p., v. a. Kõnnu vallaval. 5. 5. 20 a. nr. 1167. (12198)
- Nikker, Jaan Jaani p., v. a. Peningi vallaval. 19. 5. 20 a. nr. 186. (12199)
- Lillepool, Martin Jaani p., v. a. Kõnnu vallaval. 3. 5. 24 a. nr. 80/7189. (12200)
- Kalev, Vilhelmine Kristjani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 4. 12. 23 a. nr. 1993. (12771)
- Muttik, Jaan Jüri p., v. a. Tartu linna 2. jsk. politseikomissariilt 28. 2. 28 a. nr. 2256. (12772)
- Park, Johannes Johani p., v. a. Tartu linna 2. jsk. politseikomissariilt 14. 11. 27 a. nr. 1623. (12773)
- Normann, Elmar-Siegfried Augusti p., v. a. Tartu linna 2. jsk. politseikomissariilt 28. 9. 27 a. nr. 1177. (12774)
- Seletus, Herta-Antonia Liina t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 28. 2. 20 a. nr. 12006. (12775)
- Heldus, Jaan Gustavi p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 16. 12. 19 a. nr. 4630. (12776)
- Luud, Jaan Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 6. 12. 19 a. nr. 3549. (12777)
- Villih, Anette Jaani t., v. a. Käru vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 266. (14777)
- Pormann, Meta Trofimi t., v. a. Mäo vallaval. 7. 9. 25 a. nr. 104. (14780)
- Ottsepp, Alviine-Leontine Ado t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 28. 6. 23 a. nr. 671. (12778)
- Post, Oskar Jaani p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 3. 2. 21 a. nr. 16750. (12779)
- Puck, Alma Iskia t., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 6. 12. 19 a. nr. 2948. (12780)
- Kõrrevares, Martha Mihkli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 19. 12. 19 a. nr. 7297. (12781)
- Kogger, Marie Gustavi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 15. 12. 19 a. nr. 5949. (12782)
- Erllich, Leena-Marie Karli t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 3. 7. 20 a. nr. 13617. (12783)
- Pisson, Anna Jaagu t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülemalt 10. 3. 20 a. nr. 12220. (12784)
- Lilienthal, Anna Anu t., v. a. Paide linna pol. ülemalt 6. 12. 1919 a. nr. 586. (14774)
- Elbrecht, Johannes Jakobi p., v. a. Kapu vallaval. 11. 12. 20 a. nr. 257. (14778)
- Saavel, Anton Jaani p., v. a. Esna vallaval. 23. 3. 20 a. nr. 576. (14782)
- Vutt, Paulfine Villemi t., v. a. Paide linna pol. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 1572. (14781)
- Feldt, Linda Jaani t., v. a. Paide linna pol. ülemalt 17. 1. 20 a. nr. 1536. (14784)
- Korotkov, Firs Osipi p., v. a. Kastrevõnnu vallaval. (14785)
- Jürgen, Hans Peetri p., v. a. Mäo vallaval. 5. 12. 21 a. nr. 593. (14800)
- Karu, Johannes Hansu p., v. a. Esna vallaval. 4. 3. 20 a. nr. 654. (18801)
- Niglas, Johannes Mihkli p., v. a. Väätsa vallaval. 2. 5. 23 a. nr. 60. (14790)
- Sõnajaalg, Marie Karli t., v. a. Veinjärve vallaval. 30. 3. 21 a. nr. 1017. (18803)
- Siion, Otto Johani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. ülemalt 5. 12. 22 a. nr. 84. (18804)
- Odraks, Juhan Jüri p., v. a. Raudteepolitsei ülemalt 20. 1. 20 a. nr. 6826. (14817)
- Berendsen, August, v. a. Albu vallaval. 8. 5. 24 a. nr. 88. (14938)
- Pukspuu, Anna, v. a. Tapa politsei ülemalt 10. 12. 19 a. nr. 386. (14959)
- Lepik, Rudolf, v. a. Kuremaa vallaval. 13. 4. 23 a. nr. 22. (14940)

- Tamm, Ekaterina, v. a. Tapa alevi politsei ülemalt 8. 8. 21 a. nr. 1412. (14937)
- Kübarsep, L., v. a. Undla vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 806. (14941)
- Benkendorf, S., v. a. Rakvere pol. jsk. ülemalt 25. 8. 24 a. nr. 950. (14942)
- Jõgiso, M., v. a. Saksi vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 357. (14943)
- Kibin, A., v. a. Narva-Jõesuu alevival. nr. 23. (14945)
- Liu, A., v. a. Rae vallaval. 27. 2. 20 a. nr. 1528. (14946)
- Assmann, G., v. a. Tapa alevi pol. ülemalt 18. 7. 20 a. nr. 1256. (14947)
- Pralits, L., v. a. Ambla vallaval., 20. 2. 26 a. nr. 1087. (14948)
- Korts-Lindus, K., v. a. Albu vallaval. 23. 6. 27 a. nr. 183. (14949)
- Grünreich, S., v. a. Ambla vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 288. (14950)
- Pent, A., v. a. Ambla vallaval. 9. 2. 20 a. nr. 816. (14951)
- Kurg, Rudolf, v. a. Nehatu vallaval. 20. 10. 20 a. nr. 1208. (15156)
- Roosileht, Anette, v. a. Kohila vallaval. 1922 a. (15157)
- Gutman, Jüri, v. a. Kurna vallaval. 1919 a. (15158)
- Kõrgemaa, Anna, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 420. (15159)
- Taaler, Jaan, v. a. Kolga vallaval. 17. 3. 25 a. nr. 62. (15160)
- Lusman, Anna, v. a. Pranglisaare vallaval. (15161)
- Terras, Vilhelm, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 5. 1. 25 a. nr. 46. (15164)
- Vilistus, Johannes, v. a. Tall. linna 3. jsk. politseikomissariilt 27. 10. 27 a. nr. 1148. (15165)
- Veidenbaum, Ferdinand, v. a. Tall. linna 4. jsk. politseikomissariilt 1927. a. nr. 98. (15166)
- Saks, Anna, v. a. Viljandi vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 897. (15167)
- Kõrgemaa, Kustas, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 419. (15168)
- Ikmelt, Jüri, v. a. Harku vallav. 1927 a. (15169)
- Pirken, Emilie, v. a. Harku vallaval. 26. 3. 26 a. nr. 59. (15170)
- Teichman, Marie, v. a. Viimsi vallaval. 18. 6. 20 a. nr. 732. (15171)
- Ojap, Gustav, v. a. Nehatu vallaval. 30. 1. 20 a. nr. 150. (15172)
- Vark, Konrad, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 24. 9. 24 a. nr. 2211. (15173)
- Niiholm, Friida, v. a. Viimsi vallaval. 21. 1. 21 a. nr. 789. (15174)
- Korn, Feliks, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 7. 10. 24 a. nr. 4954. (15175)
- Riisenkampff, Oskar, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 3. 1. 25 a. nr. 34. (15177)
- Tempelfeldt, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 3. 9. 21 a. (15178)
- Kalm, Gustav, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 14. 9. 26 a. nr. 1356. (15179)
- Krall, Henriette, v. a. Viimsi vallaval. 15. 5. 25 a. nr. 409. (15180)
- Kriit, Helmi, v. a. Lasnamäe jsk. pol. abikomissariilt 1926 a. nr. 163. (15181)
- Johanson, Evdokia, v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 30. 4. 28 a. nr. 133. (15182)
- Leisner, Ida, v. a. Vigala vallaval. 1921 a. (15185)
- Kingsepp, Johannes, v. a. Rae vallaval. 1925 a. nr. 180. (15186)
- Herkau, Edgar, v. a. 3. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 16. 1. 28 a. nr. 1643. (15187)
- Savelli, Johannes, v. a. Nehatu vallaval. 17. 2. 20 a. nr. 354. (15188)
- Ornefeldt, Karl, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 21. 6. 22 a. nr. 16048. (15189)
- Laulik, Elviira, v. a. Rakvere jsk. politseikomissariilt 30. 4. 26 a. nr. 2176. (15190)
- Kraus, Olga, v. a. Taebala vallaval. 1922 a. nr. 383. (15191)
- Haug, Hilda, v. a. Viimsi vallaval. 3. 2. 20 a. (15192)
- Tiismann, Anton, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 12. 12. 23 a. nr. 3211. (15193)
- Sets, Vilhelmine, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 29. 3. 20 a. nr. 11923. (15194)
- Lehmthal, Elviine, v. a. Kohila vallaval. 1920 a. (15195)
- Saar, Pauliine, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 11. 2. 24 a. nr. 3514. (15196)
- Kärk, Johannes, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 2097. (15197)
- Laur, Mai, v. a. Tall. linna politsei 6. jsk. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 205. (15199)

- Kiikmann, Vilhelmine, v. a. Raudteede pol. ülemalt 31. 12. 19 a. nr. 5110. (15200)
- Tomson, Jaan Tooma p., v. a. Seliste vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 918. (16901)
- Deevits, Aleksander Jaani p., v. a. Seliste vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 70. (16902)
- Müllerstein, August, v. a. Seliste vallaval. 19. 4. 22 a. (16904)
- Taro, Ivan, v. a. Irboska vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 333. (17904)
- Ivanova, Anna, v. a. Irboska vallaval. 10. 3. 20 a. nr. 3131. (17904)
- Barsov, Aleksander, v. a. Rootovo vallaval. 21. 12. 23 a. nr. 98. (17907)
- Kalle, Vassili, v. a. Luunja vallaval. 25. 1. 24 a. nr. 4. (17910)
- Uiboaid, Anna, v. a. Irboska vallaval. 19. 6. 20 a. nr. 5583. (17911)
- Ermakov, Peeter, v. a. Petseri vallaval. 13. 2. 25 a. nr. 1031. (17912)
- Maalik, Aleksander, v. a. Vilo vallaval. 8. 6. 23 a. nr. 274. (17913)
- Ladva, Aleksei, v. a. Panikovitsi vallaval. 22. 1. 21 a. nr. 562. (17914)
- Variko, Pavel, v. a. Vilo vallaval. 29. 12. 24 a. nr. 863. (17915)
- Linder, Paul, v. a. Merevæe vallaval. 2. 1. 25 a. nr. 7. (17916)
- Karlovits, Reinhold, v. a. Läti isikutunnistus, v. a. Pedetzi vallaval. poolt Lätimaal. (17917)
- Leitis, Jakob, v. a. Petseri maak. pol. 1. jsk. ülemalt 22. 6. 23 a. nr. 170. (17918)
- Leitis, Aleksandra, v. a. Petseri jsk. politseikomissariilt 11. 1. 28 a. nr. 1789. (17918)
- Vaaks, Olga, v. a. Petseri vallaval. 8. 2. 21 a. nr. 191/43. (17921)
- Helstein, Peeter, v. a. Meremæe vallaval. 31. 12. 23 a. nr. 715. (17922)
- Tehnikov, Feodor, v. a. Petseri vallaval. 13. 12. 24 a. nr. 725. (17923)
- Tehnikov, Ksenja, v. a. Petseri vallaval. 14. 8. 20 a. nr. 15/24. (17923)
- Kononov, Maria, v. a. Petseri vallaval. 4. 9. 20 a. nr. 181/26. (17924)
- Perstnev, Aleksei, v. a. Petseri vallaval. 20. 8. 20 a. nr. 118/22. (17925)
- Palm, Emma, v. a. Laura vallaval. 5. 2. 25 a. nr. 54/193274. (17926)
- Piho, Ivan, v. a. Petseri vallaval. 9. 2. 20 a. nr. 92. (17927)
- Koldur, Timofei, v. a. Petseri vallaval. 20. 1. 20 a. nr. 87/37. (17927)
- Lillipuu, Aleksandra, v. a. Petseri vallaval. 14. 1. 21 a. nr. 141/36. (17928)
- Puru, Jaan Karli p., v. a. Nursi vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 6. (18725)
- Keiss, Nikolai Aleksandri p., v. a. Petseri jsk. politseikomissariilt 2. 2. 27 a. nr. 1096. (18727)
- Piirmann, August Johani p., v. a. Sõmerpalu vallaval. 14. 12. 19 a. nr. 197. (18728)
- Jakobson, Jaan Johani p., v. a. Kasaritsa vallaval. 2. 9. 27 a. nr. 127. (18729)
- Hiielo, Adele Jakobi t., v. a. Võru maak. pol. 1. jsk. ülem. 16. 11. 22 a. nr. 4594. (18730)
- Tsuhkna, Helmut Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 10. 10. 25 a. nr. 908. (18731)
- Matsin, Eduard Jaago p., v. a. Võru vallaval. 9. 1. 24 a. nr. 3. (18732)
- Herbst, Aleksander Juliuse p., v. a. Võru vallaval. 13. 12. 19 a. nr. 223. (18733)
- Kerd, Anna Jaagu t. (43230)
- Emeljanova, Anna Egori t., v. a. Narva linna pol. ülemalt 14. 8. 20 a. nr. 25263. (43231)
- Paju, Anni Mihkli t., v. a. Kohtla vallaval. 9. 12. 19 a. nr. 322. (43235)
- Jõgi, Jüri Johani p., v. a. Rakvere vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 118. (43236)
- Jürgenson, Eduard Villemi p., v. a. 4. jsk. politseikomissariilt Tallinnas 17. 11. 27 a. (43238)
- Aunap, Albert Johannese p., v. a. Illuka vallaval. 28. 12. 19 a. nr. 968. (43239)
- Paun, Elfriede Jüri t., v. a. Iisaku vallaval. 5. 12. 19 a. nr. 142. (43240)
- Koobsi, Anna Hansu t. (43241)
- Klan, Anna-Margarethe Priidiku t., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 28. 2. 20 a. nr. 13155. (43243)
- Tarning, Rudolf Gustavi p., v. a. Nõmme alevivalits. 1920 a. (43247)
- Truumann, Miili Jaani t., v. a. Maidla vallaval. 1920 a.
- Tsurkin, Ilja Peetri p., v. a. Püssi vallaval. 1928 a.
- Leppik, Jaan Karli p., v. a. Kabala vallaval. 7. 8. 23 a. nr. 128.
- Lettner, Tiio, v. a. Kabala vallaval. 26. 5. 28 a. nr. 20.
- Jaanhald, Hans Hansu p., v. a. 13. 9. 24 a. nr. 122.
- Kalits, Jaan, v. a. Kabala vallaval. 20. 12. 21 a. nr. 1133.
- Männason, Jüri, v. a. Kabala vallaval. 27. 1. 20 a. nr. 460.